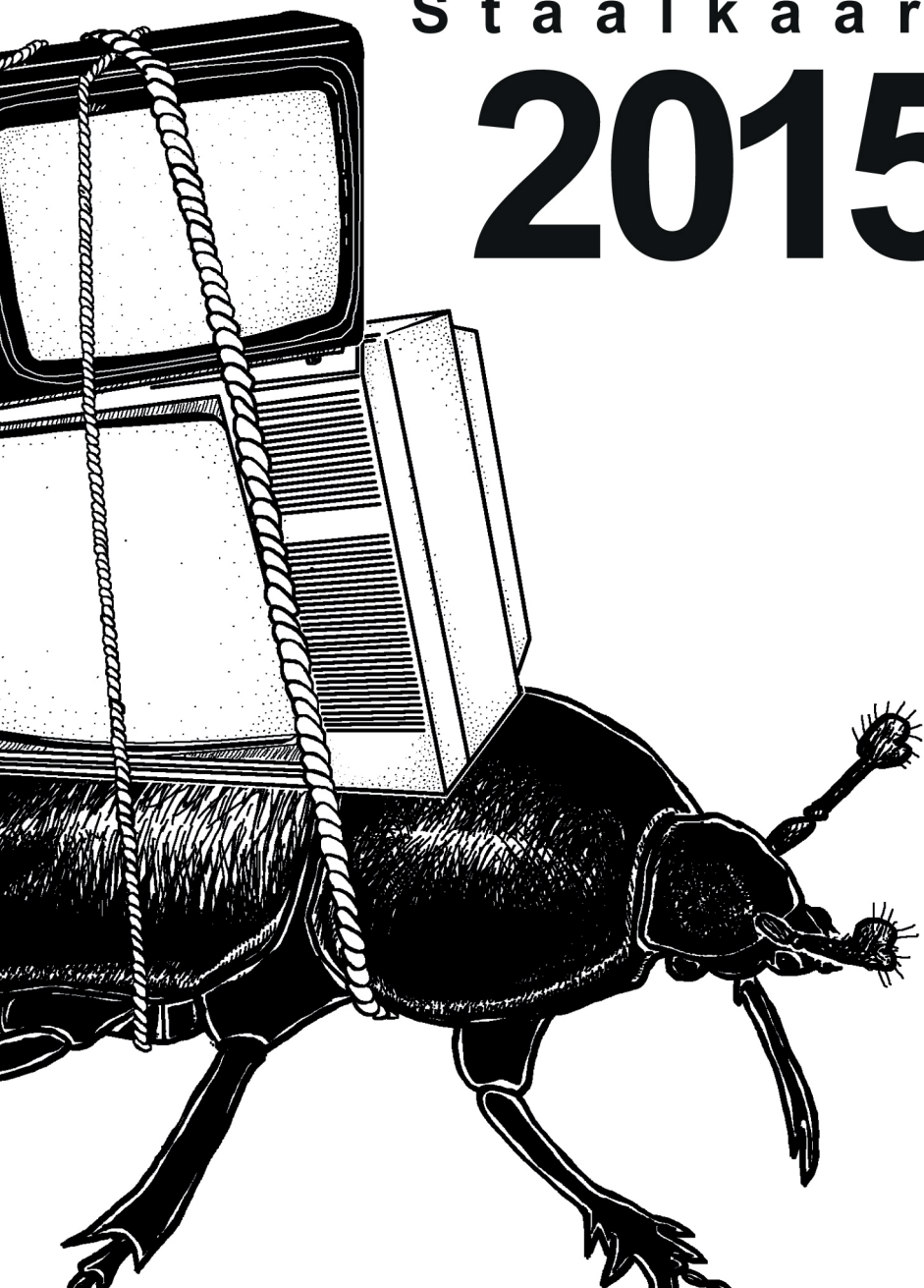

DICHTERS IN DE PRINSENTUIN

S t a a l k a a r t

2015

Staalkaart

DICHTERS
IN DE PRINSENTUIN
STAALKAART **2015**

Uitgeverij
kleine Uil

Poëziefestival Dichters in de Prinsentuin 2015 is een festival van
Stichting Literaire Activiteiten Groningen.

www.slaggroningen.nl

www.dichtersindeprinsentuin.nl

©2015 Uitgeverij kleine Uil, Groningen | www.kleineuil.nl

Samenstellers Joost Oomen en Marleen Nagtegaal,
Maarten Praamstra
Eindredactie: Marleen Nagtegaal

Omslagontwerp: Emiel Joormann
Ontwerp binnenwerk LINE UP boek en media bv

ISBN 9789492190055

ISBN ebook 9789492190062

Het copyright van de gedichten en vertalingen berust bij de betreffende auteurs/
vertalers of hun rechtsopvolgers.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door
middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

*No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or
any other means, without written permission from the rightful owner.*

Inhoud

La compassió és un virus del llenguatge	Jaume C. Ponce Allorda, 12
Medelijden is een taalvirus	Jaume C. Ponce Allorda, 13
Zonder titel	Ghayath Almadhoun, 14
<i>Het was de mooiste oorlog van mijn leven</i>	Ghayath Almadhoun, 15
Prima allemaal	Rik Andreae, 16
Susana	Mischa Andriessen, 17
Dikke Wiend oet Mythe van Odysee over t Hogelaand	Jan Bos, 18
<i>de moeder kapt aan huis, serveert</i>	Ernie Bossmann, 19
Twee spiegeleitjes	Peter WJ Brouwer, 20
Gelijk	Jet H.H. Crielaard, 21
2	Jules Deelder, 22
Zonder titel	F. van Dixhoorn, 23
(Zijn straat)	Maarten Embrechts, 24
Het schrijvertje	Karel Eykman, 25
Clever and Cold	Paul Farley, 26
Wijs en Ijskoud	Paul Farley, 27
MAMA'S EN PAPA'S	Andy Fierens, 28
<i>Het zijn de needagen in plaats van de nadagen of misschien</i>	Vicky Franken, 32
Roodborstvleugels	Lies van Gasse, 33
Woestijnnacht	Ruben van Gogh, 35
<i>Gisteren toen ik op je telefoontje wachtte</i>	Hava Güveli, 36
Paaslam	Liesbeth V. Hafenrichter, 37
Er zijn drie manieren om je tong in een pistool te stoppen	Helena Hoogenkamp, 38
Ik wil het gedicht verlaten, ga je mee?	Erik-Jan Hummel, 39

antiaanbaklaagbeklaag	Merlijn Huntjens, 40
wandlung	Michael Hüttenberger, 41
verandering	Michael Hüttenberger, 42
Subtiel	Masha van Kammen, 43
<i>want onder normale omstandigheden</i>	Frank Keizer, 44
Hanneke	Rinske Kegel, 45
Weet je nog	Ellen van der Kolk, 46
Niet zomaar	Elmar Kuiper, 47
Rothko bekeek dit werk	Astrid Lampe, 48
Drijven	Myrte Leffring, 49
Man in het water	Erik Lindner, 50
<i>ik ken mijn dwalingen</i>	Tom Marien, 52
De leerling	Thomas Möhlmann, 53
Kuif	Charlotte Mutsaers, 54
Finischla	J.V. Neylen, 56
Ruggenprik	Richard L. Nobbe, 57
Verlangen naar een gewone dag	Arjen Nolles, 58
Hemellichaam	Marjolijn van Opstal, 59
Zeeboer	Kasper Peters, 60
De openbaarslaapster	Arnoud Rigter, 61
Vliegtuigje	Marieke Rijneveld, 62
Toeval bestaat	Johan Roos, 63
Upt Nüst	Rüdiger Rose, 64
Op het nest	Rüdiger Rose, 65
Vroegere boeldag in Oost-Groningen	Rob Rosendahl, 66
Dichtersvlees	Kerstin Schepers, 67
erop of eronder	Kate Schlingemann, 68
waagstuk	Moniek Spaans, 69
<i>Vandaag vraag ik mij af of achterlaten</i>	Runa Svetlikova, 70
<i>chronisch is</i>	
Holspegill	Sigurbjörg Thrastardóttir, 71
Binneninkijker	Sigurbjörg Thrastardóttir, 72

Medisch wonder	Vrouwkje Tuinman, 73
de dichter is	Jabik Veenbaas, 74
Erken	Anne Vegter, 75
<i>We spelen het leven na</i>	Leonie Veraar, 77
Het motief van de messen	Jacqueline Verheijen, 78
Liefs uit Londen	Jephta de Visser, 79
Jagertje	Roos Vlogman, 80
Woman on a mission	Nyk de Vries, 81
<i>in de winter is warmte een geheim</i>	Roel Weerheijm, 82
Overal en nergens	Bette Westera, 83
<i>Ik probeer in mijn droom</i>	Dorien de Wit, 85
ontwenningsverschijnselen	Jante Wortel, 86
<i>te helders' duin permerpurper ontbloten</i>	B. Zwaal, 87
	Dichters in de Prinsentuin zegt dank!, 88

Hier begint het mee, het is het einde

Lees mij, daar besta ik van
hoor mij, als ik van mij laat horen.
- Karel Eykman

Het is bloedheer, maar toch midden in de nacht. Op het binnenpleintje van de Puddingfabriek blaast Boris van der Lek zijn longen uit zijn lijf. Op zijn tenorsax zit het riet van een baritonsaxofoon, zodat zijn geluid nog rauwer is. Nog wilder. Boven het geluid van dit koperen schuurapparaat uit draagt de enige jazzdichter van Nederland een gedicht voor. Met zijn nasale Rotterdamse stem brengt hij het publiek in vervoering. Je drinkt een gin-tonic en rookt.

Het is twee dagen eerder. Ghayath Almahdoun pist zwarte rook en krijgt via de post een vuistslag toegezonden. Paul Farley krijgt Jack Frost aan het raam van zijn kinderkamer. Je wordt als toeschouwer uitgezonden. Van IJsland naar Engeland, van Catalonië naar Syrië. De hele wereld is ingekapseld in de gedichten van vier jonge, urgente, internationale dichters.

Het is een dag eerder. Je haar staat nog overeind van de reis die je 's middags hebt gemaakt langs de loofgangen in de Prinsentuin. Taal dwarrelt achter je ogen. 'Elk gedicht is een sluis', denk je. Je voelde je 'alsof je kieuwen had, alsof je een zalm was'. De woorden worden weggevaagd, je hoort Bartok en art punk en wordt overdonderd door de indringende zinnen van Mischa Andriessen. Literatuur op de planken. Jij speelt mee.

Het is vijf uur eerder. Je ligt in een tuin. Boven je hoofd groeit een kruisbessenstruik. Als je tussen je voeten door kijkt (je ligt op je rug) zie je Charlotte Mutsaers een gedicht over een kuif voordragen, terwijl Andy Fierens in het gras zakt na zijn wilde zinnenstroom. Het zweet parelt in zijn lange baard, zoals de druppels condens die van je glas wijn afdruipt. Het is zomer. Het is nog nooit zo zomer geweest.

En nu sta je dus hier. Het is bloedheet en toch midden in de nacht. Je hebt net drie dagen lang Dichters in de Prinsentuin 2015 meegemaakt en damp van het laatste uurtje dansen. In drie dagen tijd heb je alle hoeken van de boksring der poëzie gezien. Ze waren er allemaal. Gevestigde namen als Erik Lindner en Bette Westera. Tvenaarsleerlingen als Helena Hoogenkamp en Merlijn Huntjens. Anne Vegter, Dichter des Vaderlands. Een ware staalkaart van de dichtkunst! Een staalkaart onder de bloedende zon.

Namens Dichters in de Prinsentuin
Marleen Nagtegaal, Joost Oomen en Maarten Praamstra

La compassió és un virus del llenguatge

- No ens és donat de tenir el do de la destrucció,
no perquè no vulguem
sinó perquè no podem:
no hi ha res que sigui destruït
sols canvia.
No som destructors sinó deformadors.

- T'equivoques.
Fixa-t'hi. Genèticament
ja estem incubats per
a l'homicidi:
morir sols ho podem fer un cop,
però podem matar moltes vegades.

Jaume C. Pons Alorda

Medelijden is een taalvirus

- Het is ons niet gegeven de gave der vernietiging te bezitten,
niet omdat we niet willen
maar omdat we niet kunnen:
er is eigenlijk niets vernietigd
het verandert enkel.
We zijn geen vernietigers maar vervormers.

- Je hebt het mis.
Let wel. Genetisch
zijn we al geïncubeerd
met moordlust:
sterven kunnen we maar één keer, maar we kunnen heel vaak doden.

Jaume C. Pons Alorda
Vertaling: Pieter Lamberts

*

لقد كانت أجمل حرب خُضتها في حياتي، مليئةً بالمجازاتِ والصور الشعرية، أنتكزُ
كيف أنني كنتُ أتعرقُّ أدريناً، وأبولُ دخاناً أسود، كيفَ كنتُ أكلُ لحمي وأشربُ
صراخاً، كان الموتُ بجسده الهزيلِ يتكئُ على ما اقترفتُ قصيدتهُ من خرابٍ،
ويمسحُ سكينه من ملحٍ، وكانتِ المدينةُ تفرُّكُ حذائي بمسائها فيبتسمُ الطريقُ، وتعدُّ
أصابعَ حزني وتُسقطها في الطريقِ إليها، الموتُ يبكي والمدينةُ تتذكرُ ملامحَ قاتلها
وتُرسلُ لي طعنةً عن طريقِ البريدِ، تهددني بالفرحِ، وتتشُرُّ قلبي على حبلِ غسلها
الممدودِ بين ذاكرتين، وأنا يشدني النسيانُ إليَّ، عميقاً إليَّ، عميقاً، فتسقطُ لغتي على
الصباحِ، تسقطُ الشرفاتُ على الأغاني، المناديلُ على القُبَلاتِ، الشوارعُ الخلفيةُ على
أجسادِ النساءِ، تفاصيلُ الأزقةِ على التاريخِ، تسقطُ المدينةُ على المقابرِ، الأحلامُ على
السجونِ، الفقراءُ على الفرحِ، وأنا أسقطُ على الذكرى.

Ghayath Almadhoun

Uit: *Weg van Damascus*, Uitgeverij Jurgen Maas 2014

*

Het was de mooiste oorlog van mijn leven, vol metaforen en poëtische beelden. Ik herinner me hoe ik adrenaline zweette en zwarte rook piste, hoe ik mijn eigen vlees at en kreten dronk. De dood leunde met zijn magere lichaam op de vernielingen die zijn gedicht had aangericht en veegde zijn mes schoon aan mijn zout. De stad poetste mijn schoenen met haar avond en de straat glimlachte. Ze telde de vingers van mijn verdriet en liet ze onderweg los. De dood huilt, de stad herinnert zich het gezicht van haar moordenaar en stuurt me een vuistslag per post. Ze bedreigt me met de vreugde en hangt mijn hart op aan haar waslijn, gespannen tussen twee herinneringen, en de vergetelheid trekt me naar mezelf, diep naar mezelf, zo diep dat mijn taal neervalt op de ochtend, dat de balkons neervallen op de liederen, de hoofddoeken op de kussen, de achterstraatjes op de vrouwenlichamen, de details van de steegjes op de geschiedenis, zo diep dat de stad neervalt op de begraafplaatsen, de dromen op de gevangnissen, de armen op de blijdschap, zo diep dat ik neerval op de herinnering.

Ghayath Almadhoun

Vertaling: Djúke Poppinga

Uit: *Weg van Damascus*, Uitgeverij Jurgen Maas 2014

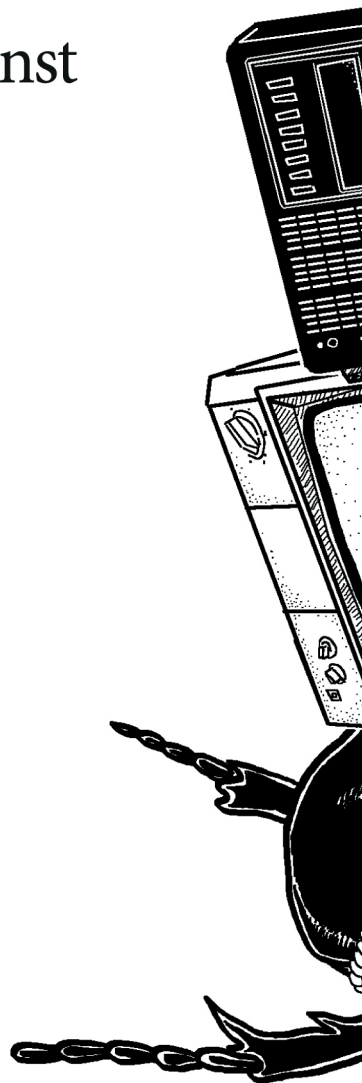
staal·kaart (de; v (m); meervoud:
staalkaarten) 1 kaart waarop mon-
sters of stalen zijn vastgehecht

2 bonte mengeling

po·ë·zie (de; v) 1 dichtkunst

2 (meervoud: poëzieën)

gedichten, verzen.

789491065989

Uitgeverij
kleine Uil

